MP18 @ II UWr 3 kwietnia 2018 r.

Zadanie na pracownię nr 6

Uwaga: Termin oddania rozwiązań tego zadania to wtorek, 10 kwietnia 2018, godz 6:00.

Podpowiadanie zadeklarowanych zmiennych

W cyklu produkcji programu kod jest nie tylko pisany i czytany przez programistę, a następnie interpretowany lub kompilowany. Poddawany jest on także najprzeróżniejszym analizom w celu wyłapania błędów czy przeprowadzenia optymalizacji. Jest on także analizowany na bieżąco przez edytor/IDE w celu np. refaktoringu, kolorowania składni i podpowiadania programiście nazw dostępnych procedur, modułów, funkcji, metod, klas itp. Ta ostatnia funkcja nazywa się *code completion*. Chociaż w DrRackecie nie jest ona szczególnie rozbudowana, jest często dość użyteczna, bo pozwala odszukać nazwę funkcji bibliotecznej bez potrzeby opuszczania edytora (przywołuje się ją kombinacją klawiszy Ctr1-/).

Celem tej pracowni jest napisanie fragmentu bardzo prostego podpowiadacza dla autorów 1et-wyrażeń przedstawionych na wykładzie. Jego zadaniem jest wczytanie takiego wyrażenia i poinformowanie, jakie zmienne związane są zadeklarowane w oznaczonym miejscu.

Formatem wejściowym zadania są wyrażenia rozbudowane o nową konstrukcję: **dziurę**. Dziura reprezentowana jest symbolem 'hole¹, a predykat definiujący let-wyrażenia z dziurą wygląda następująco (pełen kod dostępny jest na SKOS-ie):

¹Uważny czytelnik zauważy pewien konflikt reprezentacji dziur z tym, jak reprezentujemy zmienne. Proszę tym się nie przejmować, zakładając, że nie używa się w wyrażeniach zmiennej o nazwie hole.

MP18 @ II UWr Pracownia 6

Celem zadania jest zdefiniowanie jednoargumentowej procedury hole-context, która bierze jako swój argument wyrażenie z dziurą (czyli takie, które spełnia predykat arith/let/hole-expr?) i odpowiada *kontekstem*, czyli listą zmiennych związanych widocznych w miejscu, w którym w wyrażeniu znajduje się dziura. Proszę pamiętać, że zmienna przykryta zmienną o tej samej nazwie nie jest widoczna. W praktyce oznacza to, że na liście wynikowej zmienne nie powinny się powtarzać. Kolejność zmiennych na liście wynikowej nie jest istotna. Kilka przykładów:

Ważnym jest, by poprawność dostarczonego rozwiązania nie zależała od we wnętrznej reprezentacji wyrażeń. W praktyce oznacza to, że procedura obliczająca kontekst powinna korzystać z predykatów i selektorów dla letwyrażeń, a nie faktu, że są one reprezentowane jako listy z odpowiednimi wartościami w odpowiednich miejscach.

Do rozwiązania należy dołączyć bezargumentową procedurę test, która testuje na kilku własnych przykładach procedurę hole-context i odpowiada #t (jeśli hole-context podaje prawidłowy kontekst) lub #f (w przeciwnym przypadku). Definiuj procedurę test z myślą, że może ona być użyta do przete-

MP18 @ II UWr Pracownia 6

stowania rozwiązań Twoich kolegów i koleżanek.

Rozwiązanie należy przesłać jako plik o nazwie w formacie nazwisko-imie.rkt, jak zwykle bez spacji i polskich znaków. Rozwiązanie należy nadesłać w formie uzupełnienia szablonu dostępnego na SKOS-ie.